

Expunere de motive

În prezent problematica dividendelor, a modalitatii de stabilire si acordare a acestora este reglementata prin Legea privind societatile comerciale nr. 31/1990 republicata. In ceea ce privește modul de stabilire, înregistrare și virare a impozitului pe dividende acestea sunt reglementate prin Ordonanța Guvernului nr. 26/18 august 1995 privind impozitul pe dividende cu modificările aduse prin OG nr. 7/2001 in ceea ce privește cota de impozit aplicabila in cazul dividendelor acordate persoanelor fizice.

Astfel, potrivit art.1 din OG nr. 26/1995 se arată că termenul „dividend” include orice distribuire, în bani sau în natură, în favoarea acționarilor, din profitul stabilit pe baza bilanțului contabil anual și a contului de profit și pierderi, proporțional cu cota de participare la capitalul social.

De asemenea, potrivit prevederilor art. 266 din Legea nr. 31/1990 constituie infracțiune si se pedepsește cu închisoarea de la unu la 3 ani, fondatorul, administratorul, directorul, directorul executiv sau reprezentantul legal al societatii care încasează sau plătește dividende, sub orice forma, din beneficii fictive sau care nu puteau fi distribuite, in lipsa de bilanț contabil ori contrarii celor rezultate din acesta.

Prin urmare, în prezent, dividendele pot fi distribuite numai după închiderea bilanțului contabil anual, fără ca legea să dea posibilitatea încasării sau ridicării de sume din contul societăților comerciale, în cursul anului calendaristic, cu titlul de „dividende”.

În practică însă, această interdicție legislativă a dus la identificarea și utilizarea unor diverse forme de retragere de numerar în cursul anului din conturile bancare ale societăților comerciale și utilizarea acestora de către asociați sau acționari până la momentul definitivării bilanțului contabil anual, procedee care, în fapt, reprezintă forme mascate de însușire a dividendelor în avans, înainte de finalizarea anului și de încheiere a bilanțului contabil anual.

Aceste situații au determinat neachitarea către bugetul de stat a impozitului pe dividende, întrucât legea prevede obligativitatea calculării, reținerii și vărsării acestuia o dată cu plata efectivă a dividendelor către acționari sau asociați. Ori, dacă plata efectivă nu este permisă decât după încheierea bilanțului contabil anual și plata impozitului pe dividende se face la data permisă de lege pentru plata dividendelor .

Totodată, pe lângă aspectele legate de amânarea în acest mod a încasării la bugetul de stat unor sume de bani reprezentând impozit pe dividende mai exista si alte aspecte de ordin moral decurgând din faptul ca salariații din întreprinderile de stat care au fost disponibilizați, au fost încurajați prin actele normative existente în acea perioadă să înființeze societăți comerciale în care să investească sumele primite cu titlu compensatoriu, iar aceste persoane se văd nevoite in condițiile legislației actuale să supraviețuiască din surse proprii (cvasi-inexistente) până la începutul anului următor celui în care-și desfășoară activitatea pentru a putea intra în posesia eventualelor beneficii obținute din activitatea desfasurata. In plus, trebuie avut in vedere si faptul că din profitul realizat contribuabilul are obligația să achite către bugetul statului impozitul pe profit, trimestrial, si prin urmare considerăm că este etic ca și cel care a contribuit la realizarea profitului respectiv să poată beneficia de rezultatele muncii sale in timpul anului, așa cum statul preia prin impozitul achitat in cursul anului o parte din aceste beneficii.

De asemenea, in condițiile actuale ale economiei românești in care inflația se menține inca la cote ridicate, apare si problema devalorizării profitului realizat care in condițiile actuale poate fi distribuit ca dividend numai după un interval ce poate merge până la 12 luni, ceea ce face ca la data ridicării efective a dividendelor suma acestora sa fi afectată de inflația aferentă perioadei, determinând astfel diminuarea interesului asociațiilor sau acționarilor de a utiliza

metodele legale de ridicare a dividendelor si încercând prin tot felul de mijloace majorarea artificială a cheltuielilor în scopul justificării retragerilor de numerar din casierie având drept consecința diminuarea atât a impozitului pe dividende cat si a impozitului pe profit cuvenit bugetului de stat.

Astfel, având în vedere cele menționate anterior si necesitatea practică de a permite asociaților să-și utilizeze propriile disponibilități bănești din conturile bancare ale propriilor societăți comerciale atunci când realizează profit din activitatea desfășurată, se impune elaborarea unei prevederi care să permită plata dividendelor și în cursul anului.

Prin elaborarea acestei propuneri legislative, se încearcă rezolvarea unei situații concrete cu care se confruntă majoritatea societăților comerciale, în special societățile cu răspundere limitată, în sensul de a se acorda acestora posibilitatea de ridicare a dividendelor în cursul anului fiscal, pe baza situațiilor financiare semestriale.

Mai mult, pentru a se evita posibilitatea plății unor dividende mai mari decât cele cuvenite pe baza profitului anual, s-a prevăzut obligativitatea regularizării anuale, pe baza datelor din bilanțul contabil anual, a eventualelor sume ridicate sub formă de dividende, în cazurile în care profitul anual este mai mic decât cel semestrial. În celelalte cazuri, respectiv, atunci când profitul anual este mai mare decât cel semestrial, repartizarea diferențelor de dividende se face în baza reglementărilor generale în vigoare la aceasta data, respectiv prevederile Legii nr. 31/1990 si OG nr. 26/1995. De asemenea, pentru a se evita problemele ce pot apare în cazul existentei unui număr mare de asociați care încasează dividende în timpul anului si la final de an trebuie să le restituie, parțial sau total, datorită reducerii profitului, s-a prevăzut aceasta posibilitate de plata semestrială a dividendelor numai pentru societatile cu răspundere limitată.

Prin adoptarea acestei propuneri legislative s-ar crea avantaje pentru asociații societăților comerciale cu răspundere limitată în sensul că aceștia ar avea posibilitatea să-și procure disponibilitățile bănești pe cale legală, sub formă de dividende rezultate în urma repartizării profiturilor efective obținute la finele semestrului, fără să apeleze la diverse proceduri mascate și mai mult sau mai puțin legale de utilizare a disponibilităților bănești aflate în conturile bancare sau casieriile firmelor la care sunt asociați.

Totodată, prin adoptarea acestei propuneri legislative s-ar crea avantaje si pentru bugetul de stat, întrucât s-a prevăzut obligativitatea plății impozitului pe dividende semestrial, concomitent cu repartizarea și plata dividendelor.

Inițiator,

STANCIU Zisu

Deputat PSD de Vaslui

